วารสารโรคมะเร็ง
THAI CANCER JOURNAL
ปีที่ 29 ฉบับที่ 4
ตุลาคม-ธันวาคม 2552

บทบรรณาธิการ

วัคซีนต้าน Human Papillomaviruses (HPV) กับมะเร็งปากมดลูก

มะเร็งปากมดลูกเป็นโรคมะเร็งที่พบบ่อยในสตรีทั่วโลก โดยพบผู้ป่วยรายใหม่ราวครึ่งล้านและเสียชีวิตเกือบ 300000 รายต่อปี[1,2] สำหรับในสตรีไทยช่วงปีพ.ศ. 2544-2546 พบผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกรายใหม่จำนวน 23648 ราย[3] ซึ่งสาเหตุการเกิดมะเร็งปากมดลูกนั้น มีรายงานพบแล้วว่ามากกว่าร้อยละ 99 เกี่ยวข้องกับการติดเชื้อ HPV[4] ก่อนที่จะเข้าสู่ยุคการใช้วัคซีนต้านไวรัสชนิดนี้ ได้มีการประมาณการไว้ว่าในราวปีค.ศ. 2050 อาจจะมีผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกรายใหม่ทั่วโลกสูงถึงหนึ่งล้านรายต่อปี และเฉลี่ยประมาณร้อยละ 40 จะเสียชีวิต[5] ปัจจุบันยังไม่ทราบแน่ชัดว่าวัคซีนสองชนิดที่ต้าน HPV ชนิด 16 และ 18 ซึ่งเป็นไวรัสชนิดที่พบมากที่สุด (ร้อยละ 70) ในมะเร็งปากมดลูกจะช่วยลดอัตราการเกิดและตายของโรคดังกล่าวหรือไม่ เนื่องจากยังไม่มีการประเมินผลของวัคซีนในระยะยาว[6]

ปัจจุบันมีวัคซีนสองชนิดที่ได้รับอนุมัติจากองค์การอาหารและยา (FDA) ของสหรัฐอเมริกาให้ใช้ในการป้องกันการติดเชื้อ HPV คือ Gardasil® และ Cervarix®

วัคซีน Gardasil ผลิตโดยบริษัท Merck สามารถต้าน HPV 4 ชนิดได้แก่ ชนิด 6, 11, 16 และ 18 การให้วัคซีน Gardasil จะฉีดเข้ากล้ามเนื้อ 3 ครั้งในช่วง 6 เดือน FDA ของสหรัฐอเมริกาได้รับรองให้ใช้ Gardasil ในสตรีเพื่อป้องกันมะเร็งปากมดลูกและมะเร็งของอวัยวะเพศที่เกิดจาก HPV ชนิด 16 และ 18 และยังให้ใช้ในบุรุษและสตรีเพื่อป้องกันการเกิดหูดหงอนไก่ที่อวัยวะเพศ (genital warts) ที่เกิดจากเชื้อ HPV ชนิด 6 และ 11 ด้วย วัคซีนชนิดนี้ได้รับการรับรองให้ใช้ได้กับสตรีและบุรุษที่มีอายุระหว่าง 9 ถึง 26 ปี

วัคซีน Cervarix ผลิตโดยบริษัท GlaxoSmithKline มีเป้าหมายที่ HPV 2 ชนิดคือ ชนิด 16 และ 18 การให้วัคซีนชนิดนี้ก็ให้ 3 ครั้งในช่วง 6 เดือนเช่นเดียวกัน FDA ได้รับรองให้ใช้ Cervarix ในสตรีช่วงอายุ 10 ถึง 25 ปี เพื่อป้องกันมะเร็งปากมดลูกที่เกิดจาก HPV ชนิด 16 และ 18

วัคซีนทั้งสองชนิดดังกล่าวข้างต้นยังไม่ได้ผ่านการพิสูจน์ว่าสามารถป้องกันการติดเชื้อจาก HPV ชนิดอื่นที่เป็นสาเหตุของการเกิดมะเร็งปากมดลูกด้วย ดังนั้นจึงมีมะเร็งปากมดลูกราวร้อยละ 30 ที่ไม่สามารถป้องกันได้โดยวัคซีนเหล่านี้ เนื่องจากวัคซีนที่มีอยู่ยังไม่สามารถป้องกันการติดเชื้อ HPV ได้ทุกชนิดที่เป็นต้นเหตุของการเกิดมะเร็งปากมดลูก ฉะนั้นสตรีที่ได้รับวัคซีนก็ยังควรจะไปรับการตรวจคัดกรองหามะเร็งปากมดลูกเช่นเดียวกับผู้ที่ไม่ได้รับวัคซีน[7]

เอกสารอ้างอิง

1. IARC: Human Papillomaviruses, Monographs on the Evaluation of Carcinogenic Risks to Humans. 2008. Available at: http://monographs.iarc.fr/. Accessed July 13, 2009.
2. WHO (World Health Organization): Human papillomaviruses. 2008. Available at: http://www.who.int/vaccine_research/ diseases/viral_cancers/en/index3.html. Accessed July 13, 2009.
3. Khuhaprema T, Srivatanakul P, Sriplung H, Wiangnon S, Sumitsawan Y, Attasara P, editors. Cancer in Thailand. Vol V, 2001-2003. Bangkok; in press.
4. Walboomers JM, Jacobs MV, Manos MM, Bosch FX, Kummer JA, Shah KV, et al. Human papillomavirus is a necessary cause of invasive cervical cancer worldwide. Pathol 1999;189:12-9.
5. Coleman MP, Gatta G, Verdecchia A, Estève J, Sant M, Storm H, et al. EUROCARE-3 summary: cancer survival in Europe at the end of the 20th century. Ann Oncol 2003;14 Suppl 5:v128-49.
6. Cid-Arregui A. Prophylactic HPV vaccines. Open Vaccine J 2009; in press.
7. Human Papillomavirus (HPV) Vaccines. Available at: http://www.cancer.gov/cancertopics/factsheet/risk/HPV-vaccine. Accessed December 22, 2009.